

U s n e s e n í

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Aleny Pokorné a soudců Mgr. Miloše Zdražila a JUDr. Víta Pejška ve věci žalobkyně **XXX**, nar. **XXX**, bytem **XXX**, zastoupené JUDr. Milanem Růžičkou, advokátem se sídlem v Pardubicích, Br. Veverkových 702, proti žalovaným **1. XXX**, nar. **XXX,XXX**,zastoupené JUDr. Jiřím Kolaříkem, advokátem se sídlem v Pardubicích, Škroupova 561, a **2. XXX**, nar. **XXX**, adresa pro doručování: **XXX**, **o určení neplatnosti listiny o vydědění a o určení dědice ze zákona a ze závěti**, k odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 7.3.2016, č.j. 24C 19/2014-409, **t a k t o :**

- I. Rozsudek okresního soudu se m ě n í tak, že soud schvaluje uzavřený smír účastníků tohoto znění:**

Určuje se, že žalobkyně XXX je nepominutelnou dědičkou ze zákona po zůstaviteli XXX, nar. XXX, zemřelém dne XXX.

První žalovaná XXX a druhá žalovaná XXX jsou závětními dědičkami po zůstaviteli XXX, nar. XXX, zemřelém dne XXX, podle závěti psané vlastní rukou ze dne 27.11.2007.

- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před okresním soudem ani právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.**
- III. České republice se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud shora označeným rozsudkem zamítl návrh, aby soud určil, že listina o vydědění, sepsaná dne 4.11.2005 pod č.j. NZ 101/2005, N 114/2005 notářkou JUDr. Alenou Musílkovou, je neplatný právní úkon a že žalobkyně **XXX**, narozená dne **XXX**, je dědičkou po zůstaviteli **XXX**, narozeném dne **XXX**, a zemřelém dne **XXX** (výrok I.), žalobkyni uložil

povinnost nahradit 1. žalované k rukám jejího zástupce polovinu účelně vynaložených nákladů řízení ve výši 24.654,- Kč do 30 dnů od právní moci výroku II. rozsudku (výrok II.) a ve vztahu mezi žalobkyní a druhou žalovanou nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.).

Z odůvodnění rozsudku vyplývá, že okresní soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že jsou dány předpoklady pro vydědění žalobkyně ve smyslu ust. § 469a odst. 1 písm. b/ obč. zákoníku (zákon č. 40/1964 Sb.) zůstavitelem XXX kterou učinil v závěti a listině

o vydědění sepsané dne 4.11.2005 formou notářského zápisu, když dospěl k závěru, že žalobkyně se k svému otci – zůstaviteli neslušně chovala, což měl v řízení prokázáno korespondenčními listy, které žalobkyně zůstaviteli zaslala, přičemž uzavřel, že nezájem potomka o svého rodiče se může projevat nejen v pasivitě (nezájmu) potomka ve vztahu k zůstaviteli, ale také v chování, kterým potomek sice o zůstavitele zájem projevuje, ovšem způsobem neodpovídajícím řádnému chování potomka k rodiči, např. způsobem trvale překračující zásady společenské slušnosti. Zamítl tudíž žalobu, že žalobkyně XXX je dědičkou po zůstaviteli XXX a stejně tak zamítl i žalobu, že listina o vydědění je neplatný právní úkon, neboť neshledal pro toto určení naléhavý právní zájem podle § 80 písm. c/ o.s.ř. O nákladech řízení mezi žalobkyní a první žalovanou pak rozhodl dle ust. § 150 o.s.ř. a přiznal úspěšné první žalované jen částečnou úhradu nákladů řízení s tím, že žalobkyně byla osvobozena od placení soudních poplatků a dále provedenými důkazy byl prokázán negativní vliv první žalované na zhoršení rodinných vztahů mezi zůstavitelem a žalobkyní. Ve vztahu mezi žalobkyní a druhou žalovanou žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal s tím, že žalobkyně a druhá žalovaná jednaly ve shodě a druhá žalovaná navrhovala žalobě vyhovět. Okresní soud dále nepřiznal České republice právo na náhradu nákladů řízení (jednalo se o náklady vyplacené ustanovenému zástupci žalobkyně), neboť žalované byly z procesního hlediska úspěšné.

Proti usnesení podala včas odvolání žalobkyně. Okresnímu soudu vytýkala jeho závěr o tom, že byl naplněn důvod pro její vydědění, tj. že trvale neprojevovala zájem o svého otce – zůstavitele a měla za to, že zájem, který by potomek o zůstavitele měl projevovat, je třeba posuzovat s přihlédnutím k okolnostem konkrétního případu. Je-li přitom skutečnost, že potomek trvale neprojevuje o zůstavitele opravdový zájem, důsledkem toho, že zůstavitel neprojevuje zájem o potomka, nelze bez dalšího dovodit, že by neprojevení tohoto zájmu potomkem mohlo být důvodem k jeho vydědění. XXX. XXX. Měla tudíž za to, že nebyly naplněny předpoklady pro vydědění podle § 469a odst. 1 písm. b/ obč. zákoníku. Nesouhlasila ani s tím, že by měla první žalované nahradit náklady řízení. Navrhla proto, aby odvolací soud rozsudek okresního soudu změnil tak, že určí, že je dědičkou po zůstaviteli XXX, nar. XXX a zemřelém dne XXX.

První žalovaná se k odvolání žalobkyně vyjádřila tak, že je považuje za nedůvodné a naopak rozsudek okresního soudu měla za správný. Uvedla, že nikdy a ničím nebylo v řízení prokázáno, že by měla žalobkyni bránit v projevoování opravdového zájmu o otce – zůstavitele a považovala za správný závěr okresního soudu, že neslušné chování trvale překračující zásady společenské slušnosti ze strany žalobkyně vůči vlastnímu otci byly důvodem pro

vydědění podle § 469a odst. 1 písm. b/ obč. zákoníku. Navrhla potvrzení rozsudku okresního soudu.

Druhá žalovaná se ve svém písemném vyjádření ztotožnila s odvoláním žalobkyně.

Dříve, než krajský soud přistoupil k přezkoumání napadeného rozsudku z podnětu odvolání, které bylo podáno včas (§ 204 o.s.ř.), osobou k němu oprávněnou (§ 201 o.s.ř.), a bylo přípustné, uzavřely účastnice smír uvedený ve výroku I. tohoto usnesení a navrhly jeho schválení (žalobkyně a 1. žalovaná při odvolacím jednání a 2. žalovaná se ke smíru připojila písemně).

Dle ust. § 99 odst. 1 a 2 o.s.ř. připouští-li to povaha věci, mohou účastníci skončit řízení soudním smírem. Soud rozhodne o tom, zda smír schvaluje; neschválí jej, je-li v rozporu s právními předpisy.

Vzhledem k tomu, že účastnice v průběhu odvolacího řízení uzavřely o celém předmětu odvolacího řízení smír (§ 99 odst. 1 o.s.ř.), který neodporuje právním předpisům, odvolací soud tento smír dle ust. § 99 odst. 2 o.s.ř. schválil, čímž změnil rozsudek okresního soudu (§ 220 odst. 2 o.s.ř.). Schválený smír má účinky pravomocného rozsudku (§ 99 odst. 3 o.s.ř.).

Odvolací soud dodává, že měl za to, že žaloba žalobkyně obsahovala požadavek, aby bylo určeno, že je dědičkou ze zákona po zůstaviteli XXX, ale také, že závěť, kterou zůstavitel sepsal, je neplatná, tj. že žalované nejsou dědičkami ze závěti, na což účastníky při odvolacím jednání upozornil.

Účastnice proto ve svém smíru vyřešily všechny mezi nimi sporné skutečnosti týkající se dědického práva v dědickém řízení po zůstaviteli XXX, aby mohlo být nesporné dědické řízení po zůstaviteli projednáno.

A protože odvolací soud změnil rozsudek okresního soudu, musel znovu rozhodnout o náhradě nákladů řízení před okresním soudem (§ 224 odst. 2 o.s.ř.), když dále rozhodl i o náhradě nákladů odvolacího řízení. Rozhodl o nich dle ust. § 224 odst. 1 a § 146 odst. 1 písm. a/ o.s.ř. a žádnému z účastníků právo na jejich náhradu nepřiznal, když řízení skončilo smírem, v němž nebylo o náhradě nákladů řízení ujednáno nic jiného, navíc žalobkyně a první žalovaná se práva na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů vzdaly.

Řízení skončilo smírem, a proto odvolací soud nepřiznal České republice právo na náhradu nákladů řízení za zastoupení žalobkyně ustanoveným advokátem, neboť pro přiznání náhrady těchto nákladů nebyly splněny předpoklady stanovené v ust. § 149 odst. 2 o.s.ř., tj. žalobkyni nebyla náhrada nákladů řízení proti žalovaným přiznána.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

V Pardubicích dne 7. června 2017

JUDr. Alena Pokorná v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Fífková